

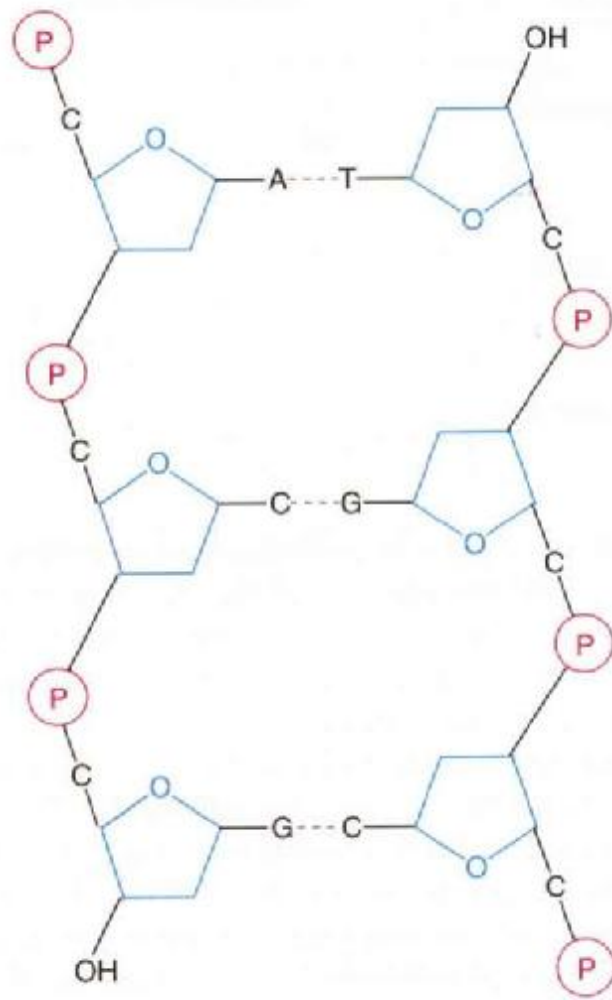
## ژنتیک مولکولی

به استثنای چند ویروس، ماده ژنتیکی اکثر موجودات زنده *DNA* است؛ یک مولکول مارپیچ دوگانه

که به شکل یک نردبان پیچ خورده است. اسکلت اصلی مارپیچ زیرواحدهای تکرار شونده قند

(دزوکسی‌ریبوز) و گروه‌های فسفات هستند. پله‌های نردبان، یک جفت باز آلی هستند، یک باز از هر طرف

(شکل).

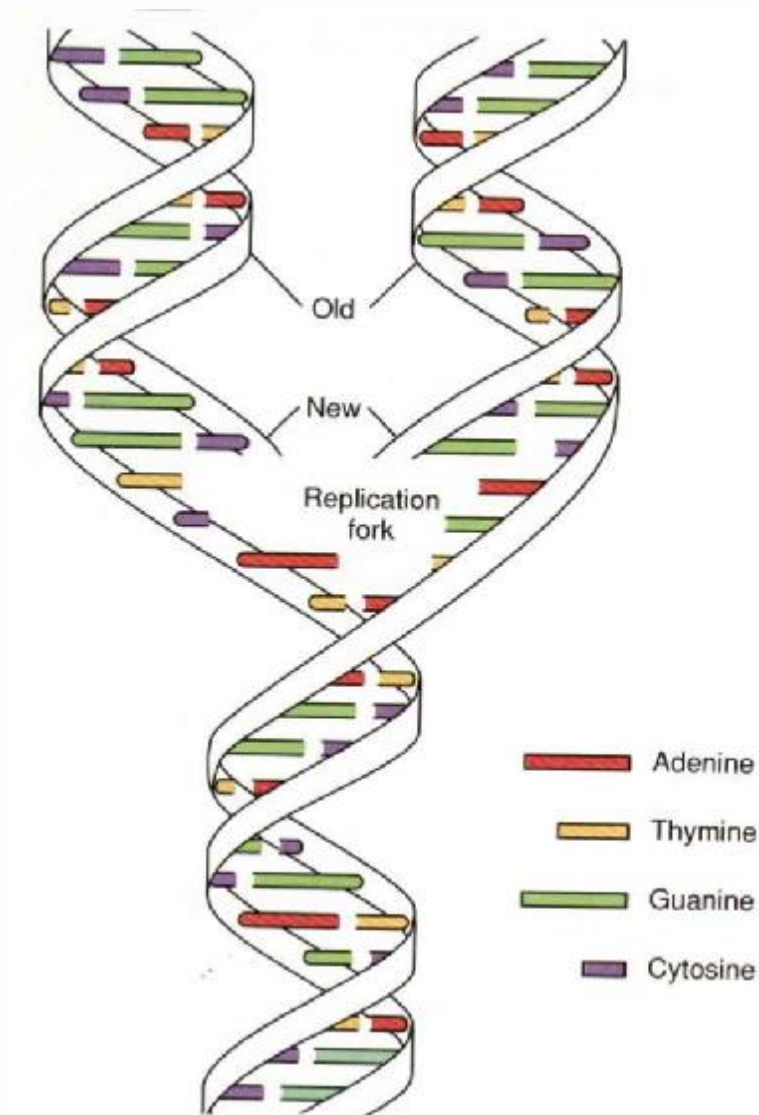


به طور معمول تنها باز آلی در  $DNA$  یافت می‌شوند؛ ادنین، تیمین، سیتوزین و گوانین با حروف اختصاری  $G, C, T, A$ . هیچ محدودیتی برای قرارگیری بازهای آلی بر روی یک رشته وجود ندارد. اما بین دو باز آلی که یک پله را تشکیل می‌دهند، رابطه‌ای به نام رابطه مکملی وجود دارد. اگر در یک رشته باز ادنین وجود داشته باشد، در مقابل آن در رشته دیگر تیمین خواهد بود و در صورت وجود سیتوزین در یک رشته، در مقابل آن گوانین خواهد بود.

*Francis Crick , James Watson* این ساختار را در سال 1953 معرفی کردند.

از روی خاصیت مکملی جفت بازهای آلی  $DNA$ ، مدل رونویسی  $DNA$  برای واتسون و کریک بدیهی بود. ماریپچ دوگانه از هم باز می‌شود، و هر رشته به عنوان الگو برای یک رشته جدید عمل خواهد کرد. در نتیجه دو مولکول 2 رشته‌ای به وجود خواهد آمد. (شکل). جهش، تغییر در یک باز آلی، می‌تواند از یک اشتباه در رابطه مکملی در هنگام رونویسی و یا یک آسیب به  $DNA$  در صورتی که تا زمان همانندسازی بعدی ترمیم نشود، ناشی شود.

اطلاعات در  $DNA$ ، در توالی نوکلئوتیدهای یک رشته کد شده است. در هنگام بیان ژن، ابتدا اطلاعات به صورت  $RNA$ ، فرم دیگر اسیدنوکلئیک، رونویسی می‌شود و  $RNA$  در پروتئین سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد.  $RNA$ ، چند تفاوت اصلی با  $DNA$  دارد. اول اینکه به جای قند دزوکسی ریبوز که در اسکلت  $DNA$  به کار رفته است، در  $RNA$  از قند ریبوز استفاده شده است. دوم اینکه به جای باز آلی تیمین، در  $RNA$  از یوراسیل ( $U$ ) استفاده شده است و سوم اینکه  $RNA$ ، برخلاف  $DNA$ ، تک رشته است.

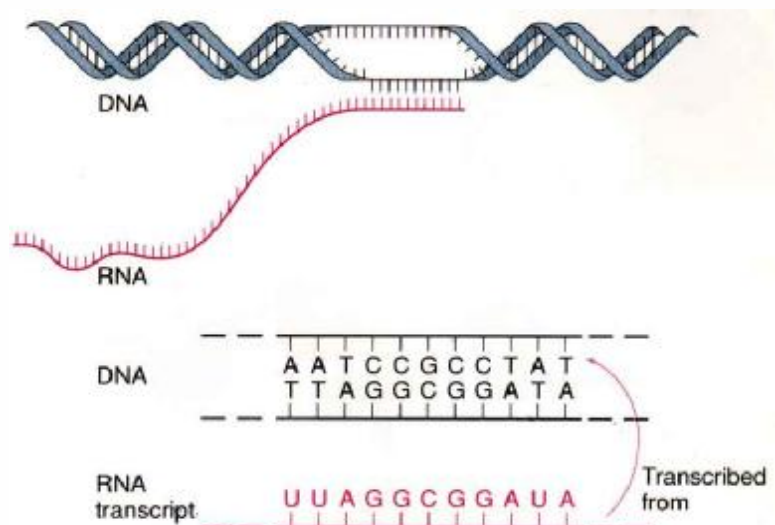


*RNA*، توسط آنزیم *RNA* پلیمراز از روی *DNA* رونویسی می‌شود. برای این رونویسی از قانون

مکملی *DNA - RNA* استفاده می‌شود؛ *DNA* در *G,C,T,A* به ترتیب با *C,G,A,U* در *RNA* جفت

می‌شوند (شکل).





اطلاعات DNA که به صورت RNA رونویسی می‌شود، برای توالی آمینواسیدی پروتئین‌ها است. هر 3

نوکلئوتید، یک کدون را تشکیل می‌دهند که معرف یکی از 20 اسید آمینه معمول در ساختار پروتئین‌ها

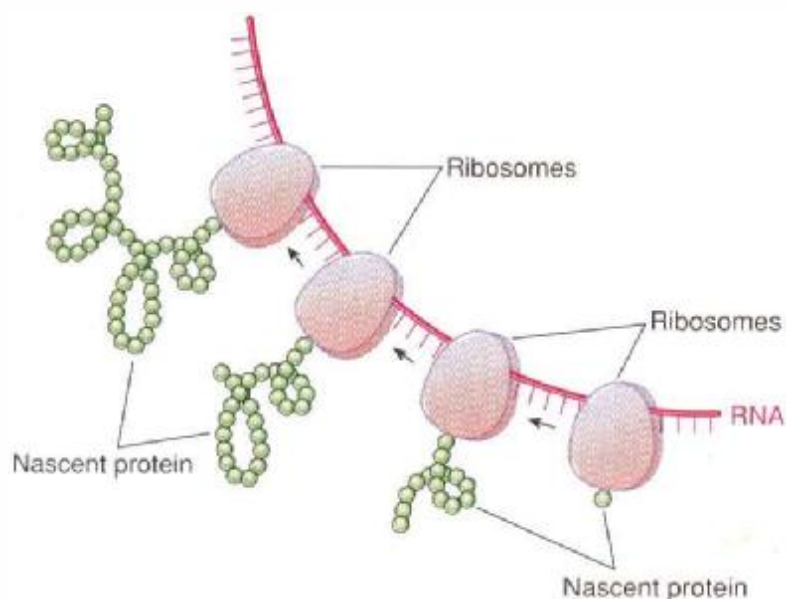
است. جدول بازهای معادل هر کدون در زیر آورده شده است و به نام کدژنتیکی معروف است (جدول)

TABLE 1.2 The Genetic Code Dictionary of RNA

Codon	Amino Acid	Codon	Amino Acid	Codon	Amino Acid	Codon	Amino Acid
UUU	Phe	UCU	Ser	UAU	Tyr	UGU	Cys
UUC	Phe	UCC	Ser	UAC	Tyr	UGC	Cys
UUA	Leu	UCA	Ser	UAA	STOP	UGA	STOP
UUG	Leu	UCG	Ser	UAG	STOP	UGG	Trp
CUU	Leu	CCU	Pro	CAU	His	CGU	Arg
CUC	Leu	CCC	Pro	CAC	His	CGC	Arg
CUA	Leu	CCA	Pro	CAA	Gln	CGA	Arg
CUG	Leu	CCG	Pro	CAG	Gln	CGG	Arg
AUU	Ile	ACU	Thr	AAU	Asn	AGU	Ser
AUC	Ile	ACC	Thr	AAC	Asn	AGC	Ser
AUA	Ile	ACA	Thr	AAA	Lys	AGA	Arg
AUG	Met (START)	ACG	Thr	AAG	Lys	AGG	Arg
GUU	Val	GCU	Ala	GAU	Asp	GGU	Gly
GUC	Val	GCC	Ala	GAC	Asp	GGC	Gly
GUA	Val	GCA	Ala	GAA	Glu	GGA	Gly
GUG	Val	GCG	Ala	GAG	Glu	GGG	Gly

روند ترجمه، تبدیل توالی نوکلئوتیدی به توالی آمینواسیدی، در ریبوزوم اتفاق می‌افتد، ساختاری که

در همه سلولها موجود است و از *RNA* و پروتئین ساخته شده است (شکل).



با حرکت بر روی ریبوزوم، هر بار به اندازه یک کدون، یک اسید آمینه به ازای هر کدون به زنجیره

پلی‌پپتیدی اضافه می‌شود.

مکانیسم‌های کنترل اصلی بیان ژن، در سطح رونویسی انجام می‌شوند. برای اینکه آنزیم *RNA* پلیمراز

بتواند رونویسی را انجام دهد، باید بتواند بر روی *DNA* حرکت کند. اگر جلوی حرکت این آنزیم گرفته شود،

رونویسی متوقف می‌شود. پروتئین‌های بسیاری می‌توانند به *DNA* متصل شده و به این ترتیب از حرکت

*RNA* پلیمراز جلوگیری کنند و به این وسیله یک مکانیسم تنظیمی به وجود بیاورند. یک مدل شناخته

شده، الگوی اپران است و پایه بسیاری از مکانیسم‌های کنترل نیز بر همین اساس است. این مدل عموماً در

باکترها و ویروس‌ها دیده می‌شود.

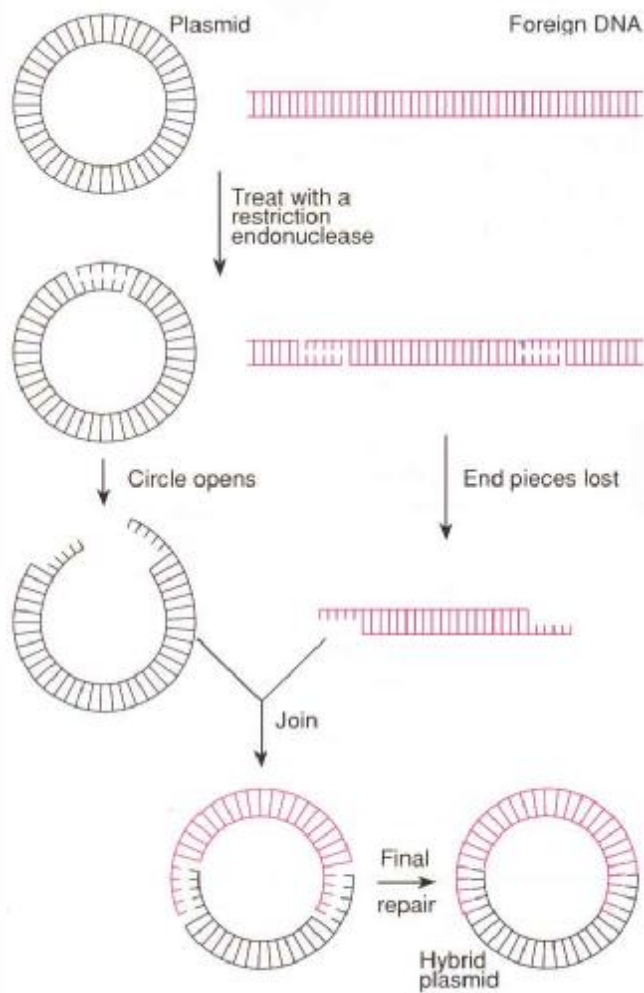
در یوکاریوت‌ها، اپران وجود ندارد و هر چند که اطلاعات خوبی در مورد سیستم‌های کنترل یوکاریوتی

به دست آمده است. قوانین کلی برای آن پیدا نشده است. به نظر می‌رسد در یوکاریوت‌ها در جه متیلاسیون

(اتصال گروه‌های متیل به DNA) و تشکیل ساختارهای غیر عادی مانند فرم Z در DNA در تنظیم تجلی موثر باشند.

در سال‌های اخیر، به علت به وجود آمدن تکنولوژی DNA نو ترکیب، انفجاری در حجم اطلاعات مادر مورد ژنتیک مولکولی رخ داده است. این انفجار، از کشف آنزیم‌های اندونوکلیئاز خاصی موسوم به آنزیم‌های محدودکننده شروع شد، آنزیم‌هایی که DNA را در توالی‌های خاصی قطع می‌کنند. در صورتی که یک پلاسمید، یک کوچک حلقوی که در باکتری‌ها یافت می‌شود، و یک قطعه دیگر از DNA موسوم به DNA خارجی، هر دو با یک آنزیم محدود کننده تیمار شوند، هر دو انتهای تک رشته‌ای یکسانی خواهند داشت. (شکل).





در صورتی که پلاسمید بریده شده و  $DNA$  خارجی در مجاورت هم قرار داده شوند، انتهای تک رشته‌ای پلاسمید و  $DNA$  خارجی می‌توانند مجدداً مارپیچ 2 رشته‌ای به وجود بیاورند و حاصل آن یک پلاسمید حاوی قطعه‌ای از  $DNA$  خارجی خواهد بود. (شکل فوق). ترمیم نهایی، یک  $DNA$  حلقوی بدون برش به وجود می‌آورد. این  $DNA$  دورگه، مجدداً وارد باکتری خواهد شد. در طی رشد باکتری، پلاسمید تکثیر خواهد شد که در نتیجه نسخه‌های زیادی از  $DNA$  خارجی خواهیم داشت. در این مرحله می‌توان  $DNA$  خارجی را استخراج، خالص و تعیین توالی کرد، تعیین توالی عبارتست از مشخص کردن کامل دقیق

نوکلئوتیدهای یک DNA خارجی را استخراج، خالص و تعیین توالی کرد. تعیین توالی عبارتست از مشخص کردن کامل و دقیق نوکلئوتیدهای یک DNA توالی ژن می تواند اطلاعات زیادی در مورد نحوه کارکرد آن ژن ارائه بدهد. همچنین، ژن می تواند درون باکتری فعال شود و در نتیجه باکتری ای به وجود می آید که مثلاً انسولین انسانی تولید می کند. این تکنولوژی، کاربردهای بسیار وسیعی در پزشکی، کشاورزی و صنعت دارد. احتمال اینکه یک ژن بیماری زا مورد مطالعه قرار گیرد، مانند ژن سیستمیک فایبروزیس و یا DMD، توسط این تکنولوژی به وجود آمده است. همچنین روش های احتمالی درمان با این روش قابل تصور است. گیاهان مزرعه ای و حیوانات اهلی تحت دستکاری ژنتیکی قرار می گیرند تا رشد بیشتر و مقاومت به بیماری داشته باشند و به این وسیله بازدهی اقتصادی بالاتری داشته باشند.

یکی از مواردی که با این تکنولوژی قابل بررسی است و مورد توجه شدیدی نیز قرار دارد، تحقیقات در زمینه سرطان است. مطالعات نشان می دهد که سرطان می تواند توسط 1 ژن که مکانیسم کنترل نرمال خود را از دست داده است (انکوژن) ایجاد شود. این انکوژن ها به طور عادی در سلول های غیرسرطانی وجود دارند و همچنین می توانند توسط ویروس ها حمل شوند. ویروس های حامل سرطان مورد توجه بسیاری قرار دارند زیرا اکثر آنها از نوع RNA- Virus می باشند. بیماری ایدز توسط یکی از این ویروس های حاوی RNA منتقل می شود که به یکی از سلول های سیستم ایمنی حمله می کند. مطالعه روشهایی که با آنها دستگاه ایمنی ما می تواند میلیونها پروتئین دفاعی مختلف (آنتی بادی) تولید کند، زمینه دیگری است که توسط ژنتیک مولکولی ممکن شده است.

